

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ
การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ วรรคสาม มาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ วรรคสี่ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน การประชุมครั้งที่ พิเศษ (๓)/๒๕๕๔ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัดสถาบันอุดมศึกษา
“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยษะเวลานั้นรวมเข้าด้วยกรณี
ขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยษะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยษะเวลาที่ขยายออกไปส่วนเวลาดิ้นสุด ให้
นับวันสิ้นสุดของระยษะเวลานั้นรวมเข้าด้วย แม้ว่าวันสุดท้ายจะเป็นวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เว้นแต่
ข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๖ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า
ได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิด
วินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่
เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่
ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวน
เบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยดำรงตำแหน่ง
อธิการบดี ให้ผู้บังคับบัญชาหมายถึง เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ ๗ คณะกรรมการสอบสวน ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยแต่งตั้งจากผู้ที่ เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานมหาวิทยาลัย และต้องประกอบด้วยผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ประธานกรรมการสอบสวนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ทั้งนี้ อาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ถ้าปรากฏภายหลังว่าประธานกรรมการมีตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ตามแบบ สว.๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๙ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณี ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนด้วย

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการและให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวนได้ เมื่อกรรมการมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่มีการกล่าวหา

(๒) เป็นคู่กรณีเอง

(๓) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

ข้อ ๙ (๑) แก้ไขตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕

(๔) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๖) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๗) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

(๘) มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่มีการสอบสวน

(๙) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นกลาง

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือลายลักษณ์อักษร แสดงเหตุผลของการคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่เป็นไปโดยยุติธรรมอย่างไร ยื่นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน ในกรณีนี้ให้ ผู้แต่งตั้งส่งสำเนาหนังสือคัดค้านพร้อมวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนรวมเข้าไว้ในสำนวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำชี้แจงได้หากผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งชี้แจงให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน โดยให้เลขานุการรายงานไปยังผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๑ แม้ตัวเลขระยะเวลาการคัดค้านตามข้อ ๑๐ วรรคสองแล้ว หากผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนคนใดเห็นว่าตนมีลักษณะตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้นั้นรายงานต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในระหว่างนั้นกรรมการคนดังกล่าวจะทำการสอบสวนต่อไปไม่ได้และให้นำความในข้อ ๑๐ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ กรณีมีเหตุผลอันสมควรหรือจำเป็น ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจเปลี่ยนแปลงหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนก็ได้ โดยแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๓ กรณีที่ไม่มีเหตุคัดค้านกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมีเหตุคัดค้านกรรมการสอบสวนแต่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ตามข้อ ๑๐ วรรคสาม หรือข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังหาหาให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือได้รับเรื่องตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๓ แล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนดำเนินการนัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๑ และข้อ ๑๔ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้ประธานกรรมการสอบสวนทำหน้าที่ประธานการประชุม หากประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาสั่งการ

การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในหมวด ๗ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อค้นหาและพิสูจน์ความจริงแท้ของเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาและจัดทำบันทึกไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวนด้วย

ภายใต้บังคับข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในการสอบสวนของการคณะกรรมการสอบสวน ห้ามบุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๘ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยให้ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาดังนี้

- (๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๑๔ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ
- (๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ
- (๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)
- (๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑)(๒)(๓)(๔) หรือ (๕) ได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ใน

กรณีเช่นนี้ให้นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหก สิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อรายงานให้ สภามหาวิทยาลัยทราบต่อไป

ข้อ ๑๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับ มาได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือบุบสลาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๔ แล้วให้ คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูก กล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อ กล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็น สองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลง ลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูก กล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้ คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณี ใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะ ได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดจะทำการ สอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๔ และ ข้อ ๓๕ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ สอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๑ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานผู้ถูกกล่าวหา ว่าได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญเป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวน การสอบสวน เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา แล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๒๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๐ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อ พิจารณามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็น ความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณข้าราชการกรณีใด ข้อใด ให้คณะกรรมการ สอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็น ความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือผิดจรรยาบรรณข้าราชการกรณีใด ข้อใด และสรุปพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุน ข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำ บันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็น หลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวน ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้า ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อ กล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งข้อกล่าวหาและ แสดงพยานหลักฐานของตน หรือให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ ในกรณีที่ผู้ถูก กล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐาน แล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบพร้อมทั้งมีหนังสือของผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและกำหนดนัดมาให้ด้วยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาการแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๓ หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ด้วยคำตามนัดให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ด้วยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตาม ข้อ ๓๕ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๕ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ด้วยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ด้วยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ด้วยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนที่การสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๑ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ต้องกระทำต่อหน้ากรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๒๕ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยานบุคคล ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเจัญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำใด ๆ

ข้อ ๒๗ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวนเว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน หรือกรณีที่มีการสอบปากคำ ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในที่สอบสวนได้

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๔ หรือแบบ สว. ๕ ทำข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูกลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาพบคณะกรรมการสอบสวนแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มาหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๑๕

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่สอบสวนนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๑๕

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๓ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของ ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๓๖ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ด้วย

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๕ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๔ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวน ทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนสอบสวนตามข้อ ๓๕ ข้อ ๓๘ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด สมควรยุติ เรื่อง หรือ กระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร โดยเร็ว

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๑ และข้อ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ วรรคสอง ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๔๒ กรณีข้าราชการผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุเข้ารับราชการที่มหาวิทยาลัย หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๖ ดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามที่กำหนดในหมวดนี้ แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จ เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว หากจะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นพิจารณาดำเนินการลงโทษต่อไป

ข้อ ๔๓ ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการอันมิใช่เหตุตาย และมีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของข้าราชการผู้นั้นดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ

การดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหมวดนี้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาสอบสวนเป็นประการใดแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาหากเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนก็ให้โทษเป็นพับไป

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาหากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๓

สถานโทษ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และวิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือกล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

(๒) กรณีลงโทษตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ และเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) กรณีลงโทษลดเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษลดเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกิน ๕%

ข้อ ๔๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

การกระทำดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๒) เปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(๓) แอบอ้างผลงานทางวิชาการของผู้อื่นเป็นผลงานของตน

(๔) ล่วงละเมิดทางเพศ ประพฤติชั่วสาว หรือกระทำอนาจาร นิสิตนักศึกษา นักเรียน หรือบุคคลอื่นใดที่มีใช้คู่สมรสของตนเอง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำการทุจริต เป็นความผิดวินัยร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษไล่ออกจากราชการ

ข้อ ๔๗ การสั่งลงโทษทางวินัย ให้ทำเป็นคำสั่งโดยระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด มาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอุทธรณ์เพื่อโต้แย้งคำสั่งลงโทษ

รูปแบบคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๘ การส่งลงโทษทางวินัย ห้ามมิให้ส่งลงโทษย้อนหลัง ไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่ผู้ถูกส่งลงโทษ ถูกส่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว

การส่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ที่ถูกส่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ให้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ถูกส่งพักหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการสำหรับผู้ที่กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่ถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

กรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ กรณีเช่นนี้ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าในวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

กรณีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๘ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปแล้ว ถ้าจะ ต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

กรณีใดมีเหตุสมควรส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกส่งลงโทษนั้น

ข้อ ๔๙ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้นำ ข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๐ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลัง ไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๕๑ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่ใด มิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๕๒ การสั่งเพิ่มโทษ งดโทษ ยกโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๕๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงได้ หากสภามหาวิทยาลัยมีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นที่เสียหายแก่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

หมวด ๔

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรง

ข้อ ๕๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษเป็นหนังสือ

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันรับทราบคำสั่ง ถ้าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษและมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย

หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการแล้ว ทำบันทึก ลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการโดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษ ส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษทางวินัยกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์เพื่อทำการแทนได้ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นประธาน และกรรมการอีกห้าคนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยจะและให้มีเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการเลขานุการ และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้งการประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๕๖ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยหรือประธานอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

กรณีผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ระบุความต้องการไว้ในหนังสืออุทธรณ์ และเมื่อเป็นเช่นนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์จัดให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิดังกล่าวต่อที่ประชุม

ข้อ ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์สามารถขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งเอกสารหลักฐานต่างๆ ได้ โดยยื่นคำขอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ผู้สั่งแต่งตั้งอาจอนุญาตให้เปิดเผยโดยปกปิดข้อมูลบางส่วนตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของทางราชการก็ได้

ข้อ ๕๒ ภายใต้บังคับข้อ ๕๕ วรรคสี่ให้นำความในข้อ ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๕๓ การพิจารณาอุทธรณ์ให้มีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมแล้ว ให้มีมติให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมายและผลอุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง แต่ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติเสนอผู้บังคับบัญชาดังคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดทางวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษบางคนไม่อุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่อุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์ ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๖๐ อุทธรณ์ที่ขึ้นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นก็ได้

การถอนอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อหน้าองค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ให้องค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์บันทึกไว้และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์ตามวรรคสองแล้ว ให้องค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อนุญาต และบันทึกไว้ในรายงานการประชุม

ข้อ ๖๑ การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ จะพิจารณาอุทธรณ์นั้นต่อไปหรือสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากบัญชีเรื่องอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๖๒ เมื่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แล้วแต่กรณีมีมติวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือชี้ขาดประเด็นข้อใดของอุทธรณ์แล้ว ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามมติดังกล่าวอย่างเคร่งครัด และห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์หรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วนั้นอีก

เมื่อวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาแห่งมตินั้นพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบต่อไป

หมวด ๕

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๖๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่มีความจำเป็น สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำหน้าที่วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แทนก็ได้ โดยนำความในข้อ ๕๕ วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๔ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษาผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อคนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้มีความคับข้องใจนั้น ไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือหรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๕ ภายใต้บังคับข้อ ๖๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อคนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๘ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อคนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร

(๓) เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบ

(๔) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในคำร้องทุกข์ด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหนังสือก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์เริ่มพิจารณา

ข้อ ๖๖ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนคนอื่นไม่ได้ การร้องทุกข์ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ ๖๓

คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการร้องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๖๘ ผู้ร้องทุกข์อาจถอนคำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์บันทึกไว้และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการยื่นถอนคำร้องทุกข์ตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาต และสั่งจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากบัญชีเรื่อง

ข้อ ๖๙ วิธีการร้องทุกข์ การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การนับระยะเวลาและการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่มีได้กำหนดไว้ในส่วนนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ไทยไม่ร้ายแรงมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์แล้ว ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือประธานอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบ โดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๗๑ ให้สภามหาวิทยาลัยหรือคณะอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แล้วแต่กรณีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน แต่ถ้ามีความ

จำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้อีก แต่ทั้งนี้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๗๒ เมื่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้วถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการ โดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรมให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

(๕) ถ้าเห็นว่าผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตกเดือน สั่งให้ดำเนินการหรือทำทัณฑ์บนตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยไม่ถูกต้อง ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๖) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติสั่งผู้บังคับบัญชายกเลิกคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๗๓ เมื่อได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้แจ้งให้คู่กรณีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองต่อไปได้

หมวด ๖

การแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๔ ภายใต้บังคับข้อ ๗๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หากการดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีความจำเป็นต้องแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้มหาวิทยาลัยทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้รายงานผลการดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัยทราบ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบโดยพลัน

หมวด ๘

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๕ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๘๖ การสั่งให้ให้ผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่ถูกสอบสวน หรือ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้ผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๗ การสั่งพักราชการ ให้สั่งพักได้ตลอดเวลาที่มีการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งพักได้ ร้องทุกข์และสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนจะแล้วเสร็จก็ได้

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๘ กรณีที่ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้น พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ผู้ใดสั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการ นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้น พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๑๙ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการ ในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขังหรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ผู้ใดมีการสั่งพักราชการไว้แล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิม ไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้หรือผู้นั้นไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๘๐ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๗๖ และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๗๗ ข้อ ๗๘ และข้อ ๗๙ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๘๑ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการไว้แล้ว ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามข้อ ๘๐ แล้วจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๘๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๗๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๘๑ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๘๓ การสั่งให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือศาสตราจารย์ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๘๔ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งอธิการบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือศาสตราจารย์ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งอธิการบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้เป็นพับ

(๕) กรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี การลงโทษให้เป็นพับ

(๖) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) กรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ยุติเรื่อง

(๙) กรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว ให้ยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) กรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๘๕ ให้นำข้อบังคับไปใช้กับพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๘๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ นายกสภามหาวิทยาลัยอาจหารือที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยก็ได้ คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายอาชว์ เตาลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๐

ด่วน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ หน่วยงานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โทร. ๐ ๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๘๕๒๕

ที่ นส ๒๕๕๕ / ๐๑๗๐

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง แก้ไขข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (วาระที่ ๔.๑๒)

เรียน ดร.อาชว์ เตาลานนท์ นายสภามหาวิทยาลัย (เสนอผ่าน คุณเกศินี สุขบุญนิวาทย)

เนื่องด้วยการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาแก้ไขข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และมีมติที่ประชุมดังนี้

วาระที่ ๔.๑๒ ขอแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔

ผู้ช่วยศาสตราจารย์सनัน โยมญาติ เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอเรื่องขอแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังเอกสารประกอบการประชุม

ประเด็นเสนอ เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบ การแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ (๑) เป็นดังนี้

“(๑) แจ่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนด้วย”

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัย จึงขอนำเสนอนายสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตให้มีการแก้ไขข้อความในข้อ ๙ (๑) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามมติสภามหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์सनัน โยมญาติ)

รองอธิการบดี

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

- ทราบ
- ลงนาม
- อนุญาต
- อนุมัติ
- จัดตามเสนอ

คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่ / ... (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่อง
ให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพล
เรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูก
กล่าวหา ในเรื่องดังกล่าวประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธาน

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้
ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.....ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการ
สอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้น อยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

ตั้ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
.....(ลายมือชื่อผู้สั่ง).....ผู้สั่ง
(.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ**
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
 ๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลและตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
 ๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิจะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯ

ฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้
๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ**
๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
 ๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ถึงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมาไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
 ๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๒๒

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้ง
และรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา
เสร็จแล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากระทำความผิดเป็นความผิดวินัย
ตามมาตราใด อย่างไร).....
.....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน
เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา)
.....
.....
.....
.....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ สอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบสว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้คัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....
ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำ
ตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการตอลง บู่เชิญให้
สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และให้ข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่
อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้
ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ข้อมูลและ
ลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)
๑๓๓ ๑๓๓

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ
๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๒๑ วรรค
ตามและวรรคที่ ๒ ข้อ ๒๒ วรรคสามและข้อ ๒๔
 ๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ข้อมูลรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหา
ให้บันทึกข้อมูลรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และ
สาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อย
กว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการ
สอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกข้อมูลนั้นด้วย
 ๔. ถ้าผู้บันทึกข้อมูลเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือ
ผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกข้อมูลลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกข้อมูล
และผู้รับรองการให้ข้อมูล
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้คัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....
อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและ
สังกัดด้วย).....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานใน
เรื่อง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตาม
คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการ
สอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อ
กรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัจจริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง บุ้เชิญให้
สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อมุ่งใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่าน
ให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้
ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกด้วยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานผู้ให้ด้วยคำ).....ได้ให้ด้วยคำและ
ลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกด้วยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ด้วยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกด้วยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกด้วยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกด้วยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกด้วยคำและผู้รับรองการให้ด้วยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรื่อง(ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เพื่อ
สอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การ
สอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
เสร็จแล้วจึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. บุคลากรเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่า
อย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่
กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและ
อธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....

๑. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาถงมติแล้ว เห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบกับพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือมีเหตุอันควรสงฆ์อย่างอื่นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๑(๕) หรือไม่อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมพิจารณาถงมติดำข้อ ๑๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนตั้งกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ 1

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....

ที่ /(เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุก
กรณี).....

เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ชูาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ / และ ก.บ.ม.....(ระบุ
ชื่อ).....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.)เมื่อวันที่.....
พ.ศ..... ได้มีมติให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบด้วย ข้อบังคับ
มหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ
การออกจากราชการ การสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การทุจริตและการร้องทุกข์
พ.ศ.....จึงได้ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้ตั้ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตราถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด
๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ 2

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....

ที่ /(เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี
.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/
และก.บ.ม.(ระบุชื่อ).....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.)เมื่อวันที่....
พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบด้วย ข้อบังคับ
มหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ
การออกจากราชการ การสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การทุจริตและการร้องทุกข์
พ.ศ.....จึงได้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราโทษ).....% เป็น
เวลา.....เดือน.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้ตั้ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

ตัวอย่างที่ 3

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....

ที่...../.....(เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษลดชั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี

.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สมควรได้รับโทษลดชั้นเงินเดือน.....ขั้น/และ ก.บ.
ม. (ระบุชื่อ).....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.)เมื่อวันที่.....
พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษลดชั้นเงินเดือน.....ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบด้วย ข้อบังคับ
มหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ
การออกจากราชการ การสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การทุจริตและการร้องทุกข์
พ.ศ.....จึงได้ลงโทษลดชั้นเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราโทษ).....ขั้น
โดยให้รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุมาตรการความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตราถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด
๓. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

0

ตัวอย่างที่ 4

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....

ที่ /....(เลข พ.ศ.)

เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งคโทษ / ยกโทษ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....

ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิด โดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี

เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน

สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์ / ตัดเงินเดือน.....% เป็น

เวลา.....เดือน / ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น และได้รายงานการลงโทษตามลำดับ

นั้น

.....(ถ้าผู้ลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่ง

หรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัดตลอดจนตำแหน่งเลขที่และเงินเดือน

ปัจจุบันด้วย).....

.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง)..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการ

ลงโทษดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสมโดย.....(ระบุความเห็น โดยสรุป)

.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ /ลด โทษเป็นลดขั้น

เงินเดือน.....ขั้น / ตัดเงินเดือน.....%เป็นเวลา.....เดือน / ภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย ข้อบังคับ
มหาวิทยาลัย.....ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ
การออกจากราชการ การสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน การทุจริตและการร้องทุกข์
พ.ศ.....จึงให้เพิ่ม โทษ / ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
จาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... จาก.....(ระบุสถานโทษและ
อัตราเงินเดือนเดิม).....เป็น.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือ
ลด และสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด
เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป"
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก